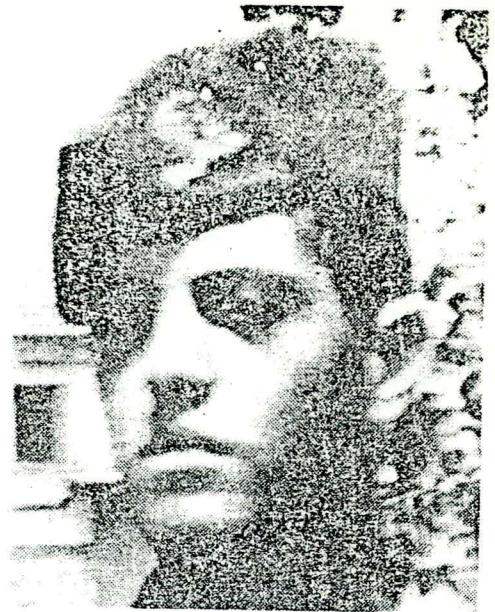


## שטיינר, דוד (זדי")

בן יהודה ואליشبָע. נולד ביום י"ז באולול תש"ה (26.8.1945) בתל אביב. בהיותו בן שנתיים עברה המשפחה לרעננה. בימי ילדותו התבלט בתבונת-כפיים כי אהב לבנות צעצועים ולהרכיבם. בהגיעו לגיל הלימודים למד בבית-הספר הממלכתי ב' שבמוקם והצטיין כתלמיד חוץ ומוכשר. תמיד היה מוכן לעוזר לוות. בימי חופשתו מבית-הספר נהג לעוזר לאביו בעבודת הבניין. דוד נמשך לעובדה טכנית וכאשר סיים את לימודיו היסודיים החל ללימוד בבית-הספר התיכון ברעננה ולאחר מכן השפיע על בני-גילו להצטרף אליו. כך תרם את חלקו בהקמת בית-ספר תיכון ברעננה. לאחר מכן המשיך ללימוד ב"תיכון חדש" בתל אביב והצטיין בו בעיקר בלימוד המקצועות הריאליים. אז התגבשה אצלו התכנית להמשיך וללמוד הנדסת-בנייה בטכניון העברי בחיפה. דוד השתтир בתנועת דרום — "המחנות העולים". בגיל י"ח עבר משבר קשה: מצד אחד רצה למד בטלניון ומציד גיסא נמשך להתיישבות. לבסוף הוא נ选拔 למד בטלניון ומאיזך גיסא נמשך להתיישבות. לבסוף הגיעתו בטלניון מתחייבים שונים, בצלום ובאיסוף-బוליטם. למרות שללא היה ספורטאי נתן את ידו לבניית מגדש כדורסל וعمل בכך הרבה עד שעלה מאוחרת. לצה"ל גויס ביולי 1963 והצטרף לנח"ל המוצנת. לאחר שטיים את שירותו הסדיר היה יוצא לשירות-מילואים מדי פעמיים בפרק זמן של ששת הימים נקרא לדגל. אמוןתו הרבה בכוחו של צה"ל, בצדקת מלחמתנו, מסירוטו ללא גבול לחבריו-ליקויים ודאגתו להם — אלה באו לידי ביטוי במכתביו לאחרוניים לבתו בתקופת-הכוננות. במקתבו האחרון להוריו הרגיע אותם לבל ייתפסו לפניקה כי הכל יהיה בטדר. "בקשר אלינו ואלי — יש על מה לסמן. בכל אופן אני מבטיח לא לאכזב". הוא סיים בתקופה להתראות אך בקרב שנערך במושבה



האמריקאית בירושלים הבירה נפצע כאשר רץ לחץ פצוע אחר שליד  
הצומת מעבר לחומה; זה היה ביום השני לקרבות, הו א' צ'ז באיר  
תשכ"ז (6.6.1967). הובא למנוחת-עולםם בבית-הקרים הצבאי של  
הר-הרצל בירושלים. עמוד לזכרו הוקדש לו בבטאון המועצה המקומית  
רעננה. בחברת הזכרון "אשר נפלו במלחמה" של הקיבוץ המאוחד הועלה  
זכרו. כן הועלה זכרו ב"יסודות", בטאון הסטודיות פועלי הבניין. בספר  
"מאריות גברוי" של מפקדת ה粲נים הוקדש עמוד לתחדשותיו ולחיאור  
קרבו האחרון.